

הישיבה נפתחה בשעה 09,55.

ועדת החקירה - 17.2.74

ישיבה צ"ב - בבוקר

מ.י.

הערות: אלוף-משנה דן שומרון

- מה שמך המלא? היו"ר אגרנט:
- שמי דן שומרון. ד. שומרון:
- אלוף-משנה? היו"ר אגרנט:
- כן. ד. שומרון:
- אתה מצהיר בהן צדק לומר את האמת. היו"ר אגרנט:
- מצהיר בהן צדק לומר את האמת. ד. שומרון:
- העדות שלך היא סודית והדיון הוא סודי. היו"ר אגרנט:
- ברור. ד. שומרון:
- אנחנו קראנו את העדות שמסרת לאלוף-משנה (מיל.) ישראל כרמי. היו"ר אגרנט:
- אתה זוכר את העדות שלך?
- אני זוכר את העדות; אני זוכר גם את הנסיבות. ד. שומרון:
- ואתה מאשר בהן צדק את תוכן העדות שמסרת לאלוף-משנה היו"ר אגרנט:
- ישראל כרמי?
- כן, מאשר. ד. שומרון:
- ידין:
השאלה הראשונה שאני רצייתי לשאול אותך, בעצם זה כחוב שם, אבל על הנושא הזה הייתי רוצה לשמוע הבהרה מפין, כי הנושא קשור עם הבהרת מונחים וכיו"ב. האם לפי מיטב ידיעתך...
- באיזה יום זה היה? זה ביום 29 לינואר 1974? היו"ר אגרנט:
- כן. ד. שומרון:
- האם לפי מיטב ידיעתך, הן בקבוצת הפקודות הראשונה שהייתה ידין:
- לכם עם אלוף או חת-אלוף מנדלר ז"ל, בבוקר, והן כקבוצה

מ.י.

ועדת החקירה - 17.2.74

ישיבה צ"ב - בבוקר

הער: אל"מ ד. שומרון

הפקודות השניה שהיתה נדמה לי בצהריים, אם אינני טועה...

ד. שומרון: השאלה באיזה יום.

יריין: ביום שבת, ה-6 לאוקטובר.

ד. שומרון: ביום שבת זה היה ב-8.30.

יריין: ב-8.30, ונדמה לי שהיתה עוד קבוצת פקודות אחר כך,

בצהריים.

ד. שומרון: לא היתה אחז קבוצת פקודות.

יריין: טוב, בכל אופן באותה קבוצת פקודות שאתה השתתפת בה,

באותה שבת, 6 לאוקטובר, האם לפי דעתך ברור היה לך ללא

כל צל של ספק שלאורך מנדלר ז"ל, האם היה ברור לך שלא קיבל פקודה לבצע את

"שובך יוניים" מלא, מה שקוראים, לפי איזה שהוא לוח זמנים, אלא אם כן יקבל

הוראה לכך? ב) האם פירוש הדבר שהיתה פקודה לכווננות, במידה שהדבר נוגע

לחטיבה שלך, כי היא היתה קשורה לדבר הזה, לקראת זה, אבל לא פקודה לביצוע?

והאם אתה, כך לפי העדות, שאלת אותו: אם כבר יודעים שהערב מלחמה - למה לא

לבצע את הדבר הזה? והתשובה שלו הייתה: כל ביצוע כזה בשעות היום עלול לדרדר,

לגרום פרובוקציה, ולכן לא נעשה את זה.

בשלוש השאלות האלה שהן למעשה שאלה אחת, הייתי רוצה שתבהיר

את הנסיבות ואת הבנתך את הנושא.

ד. שומרון: כן. א) הפקודה שהיתה ב-8.30 בבוקר, שבעצם היא היחה חזרה

על פקודות שכבר היו קודם, זה היה יותר ריענון מאשר פקודה...

היו"ר אגרנט: ב-8.30 ביום 6 לאוקטובר?

ד. שומרון: ב-6 באוקטובר, כן.

מ.י.

ועדת החקירה - 17.2.74

נשיבה צ"ב - בבזק

הער: אל"מ ד. שומרוןד. שומרון:

הפקודה בעצם שהייתה המסגרת של ההכנות בכוננות הזאת הייתה

פקודה שהסם שלה היה "אשור". והמשמעות של "אשור" הייתה

שההטיבות אצג שנמצאות בקו, 14 ז-275, הן בהיערכות מה שנקרא "שוכך יוניס קסן",

זו היערכות מוגברת יותר, עם הוצאת הסנקים מהתעוזים, קיפול תצפיות ודברים

כאלה, כאשר שתי חטיבות סדירות אנמצאות מאחור: החטיבה שלי, 401, באזור

ביר-המרה, וחטיבת בית-ספר - באזור ביר-גפגפה.

לסקוב: 7460ד. שומרון: כן, 460.

יותר מזה: בפקודה, בראיית הקרב, בתורין, בסוף הפקודה...

ירין: בסוף הפקודה של "אשור"?ד. שומרון: בסוף הפקודה שנערכה כאותו יום, הרי יש הדריך או ראיית

הקרב של המפקד, שבו בצורה חופשית הוא מתאר ל את המהלכים

כפי שהם נראים לו צפויים, מה עלול להתפתח...

נבנצל: זאת אומרת בסוף קבוצת הפקודות. בא אצג אצג אצגד. שומרון: בסוף קבוצת הפקודות. בא אלוף מנדלר ז"ל ואמר שלהערכתו,

כמידה ויהיו נסיונות צליחה או תחיל המלחמה, הוא כעריך

שחטיבה 14 ז-175 תוכלנה לבלוס בגזרוחיהן, וכמידה שתהיינה הדירות פה ושם -

ונדמה לי שאני זוכר גם את הציטוט, "פה ושם" - החטיבות הסדירות שנמצאות מאחור

יכו בהתקפות-נגד וישמידו את הכוחות האלה, כלומר יכו בהתקפות-נגד כדי להשמיד

את הכוחות שחודרים. וכמובן שתי החטיבות הסדירות תהיינה בכוננות לעבור...

היו"ר אגרנט: שהן מאחור?ד. שומרון: כן, שהן מאחור, תהיינה גם בכוננות לעבור למבצעים התקפיים

שיש להם שמות קוד כמו "צפניה" ו"בן-חיל"...

ס.י.

ועדת החקירה - 17.2.74

ישיבה צ"ב - בבוקר

העו: אל"מ ד. שומרון

אנחנו עוד נגיע לזה, היכף נגיע לבעיה הזאת.

ירי:

את זה הוא אמר?

כן.

ד. שומרון:

עכשיו אני רוצה לשאול אותך שאלה בנקודה זו. אנחנו עברנו

ירי:

על חומר התכנון האופרטיבי שהיה הן באוגדה והן בפיקוד.

כפיקוד והן במטה הכללי, לא היחה סיסטמאציה, כפי שאתה מתאר לנו בתוריק, מתוכננת.

כל התכנונים היו שבמקרה של חשד של אפשרות של פלישה, צליחה וכיו"ב, התכנית

האופרטיבית לפתור את הבעיה הזאת היא למעשה בשתי חטיבות שריון קדימה ואחת מאחור.

על סמך מה יכול היה, לפי דעתך, מנדלר פה פתאום להגיד שעכשיו, כשהוא יודע שיכולה

להיות צליחה, וכפי שנמסר לנו הוא היה מאד מודאג מהמצב - מדוע פתאום הוא הושב

שכל ההכנות שעובדו במשך שנה או במשך חודשים, הן פתאום לא התכנית, ודוקא

על-ידי חטיבה אחת קדימה כן אפשר לפתור את הבעיה?

את זה באמת אני גם אמרתי לאלוף-משנה כרמי, שלהערכתך יש

ד. שומרון:

פה איזו שהיא סתירה בין הדאגה שאלברט הביע בהזדמנויות

שונות חוץ מהלך השבוע האחרון, עשרה הימים האחרונים, לבין... .

שתיפתח מלחמה?

היו"ר אגרנט:

כן, שתיפתח מלחמה, ובקנה מידה מלא. יתור מזה: ביום שלישי

ד. שומרון:

באותו שבוע אנחנו ערכנו לו מסיבת פרידה בחטיבה, שבאותה

הזדמנות שהוא היה אצלי ישבנו ועשינו חזרה על מפה על "שוכך יוניס", "שוכך יוניס

מלא".

מתי זה היה?

ירי:

זה היה ביום שלישי או רביעי, אני חושב ביום שלישי באותו

ד. שומרון:

שבוע. אני חושב שזה היה לריך להיזם 3 לחודש.

ס.י.

ועדת ההקירה - 17.2.74

ישיבה צ"ב - בבוקר

העד: אל"ם דן שומרון

3 ו-4 לחודש?

היו"ר אגרנט:

לא. כיום שלישי בשבוע. אז זה 2 ו-3 לחודש.

ד. שומרון:

יום ג' בשבוע - אז זה 2 באוקטובר.

נבוצל:

הוא אומר כיום ג' או ד', אז זה 2 או 5 לחודש.

יריין:

אז כיום ג' או ד' הייתה מסיבה?

ד. שומרון:

כן, בערב, מסיבת פרידה עשינו מרסח מצא"פ ומעלה.

אצלך?

יריין:

אצלי בחשיבה, כן.

ד. שומרון:

חזרתם על התכנית "שובך יוניס"?

היו"ר אגרנט:

באותה הזדמנות שהוא היה אצלנו בחשיבה הוא נכנס אלי למשרד,

ד. שומרון:

ועל מפה עברנו וחזרנו על "שובך יוניס".

כסובך "שובך יוניס" מורחב.

לנורי:

קשובך יוניס" מלא, כן.

ד. שומרון:

זאת אומרת יש פה לכאורה איזו סתירה.

יריין:

יש פה, כן; יש פה איזו סתירה בין ההרגשה כפי שהוא הביע

ד. שומרון:

את זה בהזדמנויות שונות, לבין הפקודה הזאת.

השאלה שלי היא: באותו בוקר, ב-8.30, כאשר בחדרין הוא אמר

יריין:

את זה, האם אתה או מישהו לאגצ אתר אמר: רגע אחד, הלא התכנית

שלנו למקרה כזה היא "שובך יוניס", ופה אתה נותן "שובך יוניס קטן" ?

לא אמרו את זה. אני גם חושב שזה היה מיותר. הרי כולט

ד. שומרון:

יודעים את התכניות, ואף אחד לא תשב שאלברט שכח את התכנית.

כן, בכל זאת אתה מפקד חשיבה. אינני בא בטענות, אני פשוט

יריין:

רוצה לשחזר את האוירה. אתה יודע את התכניות, אתה יודע את

את המצב. האם לא אמרת לו: רגע אחד, אלברט, זה בניגוד לתכניות ?

ועדת החקירה - 17.2.74

ישיבה צ"ב - בבוקר

הער: אל"מ דן שומרוןנבנצל:

לא לתקן אותו, אלא מפני שיש לך הזכות להכין. אחת

רוצה להכין.

ד. שומרון:

נכון. בזמן קבוצת הפקודות לא שאלתי, זה גם לא כל כך

נהוג לשאול. אלא באמת כשהתפזרה קבוצת הפקודות, בצורה

חופשית, היינו בהליכה החוצה, ואז שאלתי אותו - אז גם הייתה לנו הידיעה שבשעה

18.00 זה ש"ן לתחילת מלחמה - ואז שאלתי אותו: אם יש לנו כבר מידע כזה מדנייק,

האם לא כדאי עכשיו, אם לא להיכנס ל"שובך יוניס"...

אגב, אני כמח"ט לא שמחתי כל כך לרעיון להיכנס ל"שובך יוניס" מורחב, הייתי הרבה

יותר מרוצה אם רק הייתי עובר את המיצרים, מתקרב לחעלה, ונשאר עם פגזות החטיבה

בצורה מרוכזת. ובאמת שאלתי את השאלה הזאת, מדוע, אחרי ידיעות כאלה מדנייקות,

אולי עכשיו אני אנוע, אעבור את המיצרים, אתקרב ואהיה בריכוז הטיבתי.

ידין:

לא לפי "שובך יוניס".

ד. שומרון:

לא לפי "שובך יוניס", אבל הכוונות היא ודאי יותר גבוהה.

והחשובה שלו באמת הייתה שהערכה היא - וזה מצטרף לרקע,

אנחנו ידענו שמחנהל תרגיל בצבא המצרי...

ידין:

לפני זה.

ד. שומרון:

כן.

היו"ר אגרנט:

ומה הייתה החשובה שלך?

ד. שומרון:

זה השתלב, גם החשובה שלו השתלבה בידיעות שהיו בימים

האחרונים. הוא אמר: ייתכן שאין למצרים באמת כוונה

להתחיל במלחמה, ואולי השי"ן הוא גם חלק מהתרגיל, והנועה כזאת ביום דרך המיצרים,

של חטיבה משוריפנת, עלולה להדליק את הגזרה בלי שהמצרים מתכוונים וכלי שאנחנו

רוצים.

היו"ר אגרנט:

את זה הוא אמר באותו יום שבת?

ועדה החקירה - 17.2.74

ישיבה צ"ב - בבוקר

העד: אל"ם דן שומרוןד. שומרון:

כן, באותו יום שבת.

אני שואל אותך שאלה: תנועה של החטיבה כפי שאתה רוצה

ידין:

לעשות, לא פריסה ל"שובך יוניס", אלא רק מעבר של

הג'ידר והמיתלה, אני מבין, וביניהם, ולא להחקדם אחר כך הרבה קדימה - האם היא

נמצאת תחת תצפית של המשורים?

ד. שומרון:

במאה אחוז כן.

ידין:

במאה אחוז?

אצאאאאאאאאאהיו"ר אגרנט:

מה היה תחת תצפית?

ידין:

אני שואל: אצא האם תנועה דרך המיצורים, אבל אי-פריסת

הכוח אחר כך, האם זה היה תחת תצפית? החשובה היא כן.

ד. שומרון:

אני גם יותר מאוחר, כשהגעתי אחרי הצליחה - אני הגעתי

לאזור עתקה ועדכיייה - ואני עמדתי על ג'בל עתקה למעלה

עם משקפת גדולה, - במזג אויר טוב, כל השטח נצפה בצורה ברורה ביותר.

עד למעברים?

לנדוי:

עד למעברים, כהחלט, כולל כל מוצבי הפיקוד שלנו

ד. שומרון:

באזור חטיבה והמיתלה, הכל נצפה בדיוק.

התעוזים, כמובן.

ידין:

אפילו

התעוזים ודאי, אני אומר/מעבר לתעוזים, המוצבים שלנו

ד. שומרון:

שנמצאים על ההרים, במעברים.

אחרי כן רשם א.כ.

אכ

עדוהו של אלוף מישנה דן שומרון.

ידין: ענה גם ידעתם אז שאתם בתצפית?

דן שומרון: כן. לי היה ברור הדבר.

ידין: גם לאלברט היה ברור?

דן שומרון: אני מתאר לי. גם מהחשובה שלו.

לנדוי: בקשר עם זה. אתה פה בעדותך לאלוף מישנה כרמי אתה

מתאר את השיחה הזאת ואומר ככה: "אחרי קבוצת הפק

ה, אח שאלתי את אלברט: למה, לאור העובדה שידועה כבר שעה ה-ש, לא אקדם את החטיבה

אלא שהידוע ולא בטוח עדיין שזאת מלחמה, לכן י"חשש שתנועה ביום דרך המיצרים על

לגרזם להתלקחות הגזרה, בלי שהמצרים מתכוונים לכן, בעצם, בשלב זה. ולכן, לא מא

קידום הכוחות". מה פירוש הדבר הזה "לא מאושר" מלמעלה או לא מאושר על-ידו?

דן שומרון: זאת הסתברות. אני לא יכול לתת בזה את החשובה.

לנדוי: הוא השתמש במלים האלו, כפי שאתה זוכר?

דן שומרון: ברור לי ש"לא מאושר" הכוונה שלא מאושר בקשה דומה. א

לא יכול להגיד כאשר הוא אמר "לא מאושר" - זה לא מאו

לי.

לנדוי: לא מאושר לך?

דן שומרון: לא מאושר לי. אבל אני אומר, שבכל הסיטואציה הזאת יש

איזו סתיקה בין הכוונות שלו והחשש שלו למלחמה ובין

הפקודה חזו. ה נראה לי ברור, שקיימת איזו שהיא סתירה.

לנדוי: כן. אבל בין יחד הדברים שאנחנו צריכים לחקור, עלינו

לחקור מאין נבעה הרוח הזאת שלא לגרזם להתקחות. האם

לנדוי (המשך) היה רעיון של אלברט או זה בא מלמעלה - מאלוף הפיקוח
או מהרמטכל?

דן שומרון: אני אינני יכול לחת את התשובה לזה. אם כי בהרגזה שלי
שאלברט היחה לו נטיה ללכת לכל המהלכים לצורך כוונות
מוגברת. אבל אני בשום אופן לא יכול להגפד שאני יודע איזו שהיא עובדה.

נבצל: יש שני סוגי סחירות. יש סחירה שמעוררת בך ספק על
העובדות שהיו, ויש סחירה, כמו שיש סחירות בחיים,
שמסבירה דוקא את הפעולה, שלאחר נראית מוזרה. אם הבנתי אותך נכון, אז הסחירות
במצב: מצד אחד, אלוף מנדלר ז"ל אישיה חשב שתהיה מחממה; מצד שני, היה הפירוי
הזה שהיה עם תרגיל, שהוא שלא שופט=עליון בפירוש המצב, והוא צריך היה להתחשב גם
בפירוש האפשרי הזה. ולכן, הסחירה יכולה להיות שהיא בכך שגם המצב עצמו הוא לא
כפי שהיה הולך לולא צריך היה להתחשב בספק הזה.

דן שומרון: אני חושב, ואני לא יכול להביד פה דברים כרוזים, שאלב
אם היה חפשי לעשות לפי הבנתו, הוא היה נכנס ל"שובך
יונים" מאוחר. זאת הערכתי. אני לא אומר את זה כעבודה או בקביעה. זאת הערכתי

הינ"ר: שאם מה?

דן שומרון: שאם השיקול היה בידיו של אלברט, במצב הזה עם התרגיל,
הרי אלברט לא היה לוקח סיכון. אם כי אני מוכרה להו
שראיה לאחור אני לא חושב שזו בעצם היה הדבר הכריע בכך שהחטיבה לא הייתה שם.

נבצל: אבל זאת עוד לא תשובה מלאה. אבל לו היה חפשי, אתה
היה נכנס ל"שבך יונים" מלא. פירוש הדבר, שמישהו

עליו בפירוש לא להיכנס ל"שובך יונים" מלא, או לו היה חפשי - גם אז הוא עצמו
יודע: א כן אני מעריך את המצב, אבל לא אני אצא זה שחפשי להעריך מצב כפי שאנ
רוצה, אלא לכן, אני צריך אצא במה שאני מחליט להתחשב באפשרות של פירוש א

פירוט אלוף בדיעבד (שומר)

שומר: כפי שהיא מקובל על הממונים עלי, מבלי שמישהו אומר לי
בפירוש שאסור לי להזיז את הכוחות האלה.

שומר: אני נהתי את החשבה, אבל החשבה שלי היא לא שצאק קביע

עובדות, אבל אני אומר, שבמצב כפי שהיה שידעו שיש חו
/ על הדבר

קבע את כי יש חשבה, אבל ח"ו הכוונה מדוכזים/מצב שממנו לעבור למצוקה - זה לא
נלמד, וזה חלדי. נאלכד ידע את זה, כפי שאני הבנתי את המצב כימים
מאחרונים לפני זה, אני מצוץ שאם הענין היה נחון לשיקולו, במצב הקיים, הוא היה
מזה לך ל"שוכן" שצאק קביע.

שומר: (אל עכצל) את קבלת חשבה?

שומר: כן, אבל הוא אומר שצאק קביע שהוא יכול לומר, ה'אלה שלי
בשאר שאלה,

שומר: אחרי שהוא אומר לך את הדבר הזה, אתה יכול להכין, שאח

באפשרויות (כך אני הבנתי) שבשלב מסויים אתה כן תצטרך

למאייבם קדימה, אתה שאלתי אותו, והוא אומר לך, מאיזו שעה אתה צריך להיות מוכן
ליבצע זכר בעת?

שומר: לא, במקרה היחה בשעה חמש, אך אינני זוכר בדיוק, אחרי
השניים, זם גם חלק מפקודת הכוננות.

שומר: בקצת 5- בחודש?

שומר: זה חלק מהפקודות, שלקראת שעה ה-5, לקחו שעתיים, זו

לפי כפחון - וזאת היחה שעה 4, צריכים להינתן פרנסים כ

למחנות קבע באזור השמורה.

למחנות קבע באזור השמורה, אבל חלק מהתכנית הזאת אומרת שהחטיב

ה-אצ צריכה לדאוג בדרגה מסויינת למחנה באזור השמורה.

עדותו של אלוף מישנה דן שומרון

דן שומרון (המשך):

אני פה רוצה אולי להוסיף ששמעתי יותר מאוחר שכאילו
מישנה החכוון יותר מאוחר להזיז את החטיבה. אני לא
רואה שום הגיון לא צבאי ולא אחר לשמור את זה ממני בסוד שמתכוונים ברגע האחרון
לרוץ למקום אחר. אני מאמין ובטוח, שאם היתה כוונה כזאת - היא בודאי היתה נאמדת
לי בקבוצה הפקודות.

לנדוי:

וזה לא נאמר?

דן שומרון:

להיפך! הפקודה היא נשענה על פריסה במקום מוגדר, כאשר
אנחנו שום בכוונות, כמובן, להתקופה-גד, שעלולות
להיות גם בגזרה הדרוסטית וגם בגזרה המרכזית. אבל הפריסה לקראת שעת ה-ש היא באיזו
מחנות-הקבע.

פדין:

במלים אחרות, לפי הפקודות שאחה קיבלת, ולא היה לך יסו
להעריך אחרת, אתה היית צריך לצאת מחוץ למחנות-הקבע שי
מאחור, ולהיות מוכן, לאצא כמובן, לכל תזוזה שמישהו יתן לך הוראה עליה, אבל מבלי
שגיהגה לך איזור שהיא שעה משעה זאת וזאת עד לשעה זאת וזאת, אז אתה צריך להתחיל
לזוז?

לנדוי:

את הפקודה לזוז קיבלת רק בשעה 2?

דן שומרון:

לא קיבלתי את הפקודה הזו, ^{בכלל} כי בינתיים התחילה הפצצה ע
מחנות-הקבע. סימן טוב יותר מזה לא צריך להיות.

פדין:

עכשיו אני רוצה לשאול אותך שאלה אחרת. אתה אמרת שבא
קבוצה הפקודות בד בבד עם האפשרות הזאת נאמר לך או נא
של
שצריכים להיות מוכנים גם לאפשרויות אצפניה וכיוצא בזה. יש פה סתירה, אופרטיבית
במידה מסויימת, מכחיגת התיכנון של חטיבה, כמו חטיבה שלך שנמצאת מאחור. לפי
יונים", אתה צריך ללכת מערבה דרך המיתלה או הג'ידי, כך או אחרת, זה לא משנה,
את החלק של גדוד 14, להפריד גדוד שלך וללכת צפונה ולקבל את האחרינות על הגזרה
הדרוסטית. פחות או יותר. נכון? לפי בן-חיל, לפחות, אם החטיבה שלך צריכה להשו

עדותו של אלוף מישנה דן שומרון

ידין (המשך):

בחלק הצפוני/בינתר של הגזרה, פירוש הדבר לא תזונה דרך המיתל

לפחות זבדאי לא התפרסם מחדש ביון וכין חטיבה 14.

צאמר/לר על ידי אלבט או איך אתה פרשת, מבחינת הכוננות שלך את הסתירה הזאת, אם הי
הייתה בכלל קיימת, בשלב זה?

דן שומרון:

ההיערכות הזאת נראתה לי, בשלב הזה, כהיערכות

אנפטימית מאוד, שהיתרון היחיד שלה יכול להיות באמת

א באפשרות המהירה לעבור להחקפת עם צליחת התעלה, כמו צפניה זבן-חיל. אבל באותו
זמן זה נראה לי, בעצם, שהגיון שנמצא ביסוד התכנית.

ידין:

בלוסר, אתה הכנת, שעצם העובדה שנתנו לך הוראה דק לצא

מהמחנה, אבל להשאיר מאחור ולא להתקדם - את ההגיון לאפשרות לשימוש בחטיבה שלך ב

אפשרויות, היית ואתה נמצא בכיר-תמדה, אם אם ירצו צפונה - צפונה, מערבה - מערב

זה שומר את שתי האופציות באי-פריסתן, קדימה.

דן שומרון:

כן.

הי"ר:

קבעה
אי-הפריסה גם את האופציה לבן-חיל וגם לצפניה,

שחיהן בצפון.

ידין:

עכשיו אשאל שאלה נוספת בנושא הזה. האם באותו בוקר,

שעה 2, קיבלת, מאז קבוצת הפקודות, איזו שהיא הוראה

נוספת להתקדם דוקא לצפניה ולא ל"שבך יצנים"?

דן שומרון:

דוקא - לא הייתי אומר, אבל נדמה לי, שבטלפון הזכיר

משהו בנושא של צפניה, כיון שיש בצפניה גודד אחד של

195, שיש לו תפקיד בגיזרת דוברות, בגזרת גשר הגלילים למקום, קשה לי לזכור בד

אבל נדמה לי שהייתה איזו הודעה לרענן או להגיד לו להתקשר עם החטיבה הצפונית וע

725, שהיא אחראית בשלב הפה. לא משהו משמעותי, אבל בכל אופן המעיד על ראיית ה

של צפניה כדבר המתקבל על הדעת.

עדותו של אלון מישנה דן שומרון

אחה אמרת שבטלפון שמעת. מתי בטלפון? בטלפון אליך?

היו"ר:

כן.

דן שומרון:

יכול להיות שאני טועה, אבל ביומן האנגדה-ישנה אפילו איזו ידיעה טלפונית מקצין אג"ם גדעון. נדמה לי, שזה

ידין:

לחטיבה שלך. אבל אני עוד אבדוק את זה. אולי תזכור: להיות מוכן לאפשרות של צפניה?

דן שומרון:

יכול להיות שכן. אני זוכר משהו בנושא צפניה. אני ז משהו כזה. אבל; שנית, היתה באמת ראייה של אפשרות כזו

ידין:

שאלה אחרונה שלי, בשלב זה. מושג "שבך יוניס" כמודש היה בסלנג של האנגדה דבר ידוע מה זה? מה היה ידוע?

האם זה מקביל לשלב א' של "שבך יוניס מורהב" או משהו מיוחד?

דן שומרון:

אני רואה את "שבך יוניס" הקטן, כפי שהכנתי אותו, הוא נקרא "שבך יוניס קטן" - זה יותר מתאים למלחמת התשה, כלומר, להתחממות הקו, אבל בסדר גודל של מלחמת התשה. הוא לא נותן תשובות למלחמה במקרה של צליחה כללית. והרעיון המרכזי בו א) כוונות של ספיגה, שהאנשים שלא צריכים להיות בקו - לא יהיו שם, הסגקים מתקרבים למקומות יותר קרובים, יוצאים מהמקומות שבהם הם מרוכזים, שיהיו קרובים יותר. (ידין: לחטיבה 14?) לחטיבה 4 ואותו דבר גם בצפון. ז.א., לחפוש עמדות יותר מתר. אבל הכוחות הם כאלה שזה דומה למלחמת התשה, שבה מדובר על ארטילריה ופשיטות אלו או אחרות, אולי גם נסיון של כיבוש מעוז א בודד, אבל אני אף פעם לא ראיתי את זה כתשובה.

ידין:

ז.א., שזה מחדד עוד יותר את הסתירה של אלברט שחש שו מלחמה, והוא נותן לכם למעשה פתרון למלחמת-התשה.

דן שומרון:

נכון, זאת הסתירה.

ידין:

זאת היא הסתירה.

עדות על האירועים שהתרחשו ביום

לנדוי

העדות בדבר האירועים שהתרחשו ביום 17.2.2005
התבצעה על ידי הנאשם, אהרן לנדוי, בן 34, יליד 1971, תל אביב, ישראל.
הנאשם הוא בוגר בית הספר התיכון "העצמאות" בתל אביב, שסיים את לימודיו ב-1990.
הוא נשוי ואב לשתי בנות, ומוסר את הילדים לבית הוריהם.

ב-17.2.2005

דן שמואל

העדות בדבר האירועים שהתרחשו ביום 17.2.2005
התבצעה על ידי הנאשם, דן שמואל, בן 34, יליד 1971, תל אביב, ישראל.
הנאשם הוא בוגר בית הספר התיכון "העצמאות" בתל אביב, שסיים את לימודיו ב-1990.
הוא נשוי ואב לשתי בנות, ומוסר את הילדים לבית הוריהם.
הוא מוסר את הילדים לבית הוריהם.

(המשיבא)

העד: אל"ם דן שומרוןהיו"ר אגרנט:

כלומר, שהיא חספיק להגיע כדי למנוע צליחה.

ד. שומרון:

אני חושב שזה ניתן. אגב, אני חושב שגם היום..

ידין:

אם כי אתה אוסר שאתה רצית לפחות לקדם את החטיבה מעבר למוצבים.

ד. שומרון:

כן. בוודאי שזה יותר טוב. זה כבר די גבולי, זה כבר די מאחור.

היו"ר אגרנט:

זאת בהנחה שהמלחמה היפתח בשעה 18,00. מתוך הנחה זו חשבת

שאפילו אם החטיבה היא בביר-תמדה, היא חספיק להגיע.

ד. שומרון:

זה נכון גם בכל שעה אחרת. כי הזמן והמרחב הם ממקום למקום.

אני הערכת את התנועה מביר-תמדה ועד לקו החעלה - עד 4 שעות.

לנדוי:

אולי תתן לנו עוד הערכה זמנים..

ד. שומרון:

אני רוצה רק להוסיף שבפועל, בדיעבד, (לנדוי: זה היה שעתיים)

שעתיים זה היה עד מעבר המיצרים. אבל עד לחעלה הגענו באמה

ב-4 שעות בערך: חלק בארבע שעות, חלק קצת יותר, הוך השמדת החטיבה הממוכנת,

האמפיכית, והגענו באמה ב-4 שעות לפני שהם הספיקו לעשות איזה דבר.

לנדוי:

המרחק עד לכביש הרוחב, כמה זמן הערכת? מביר-תמדה עד

לכביש הרוחב?

ידין:

שובך-יונים מורחב, לפי התכנית.

ד. שומרון:

שובך יונים מורחב - יש לזה הערכת זמן. אינני זוכר

כרגע. נדמה לי שבסביבות 4 שעות, אבל זוהי הערכה מאד..

(לנדוי: ליברלית.) עם מקדם בטחון גדול מאד.

ועדה ההקירה - 17.2.74
ישיבה צ"ב בבוזקרהעד: אלימ דן שומרוןלנדוי:

יש עוד מרחק בין כביש הרוחב וקו המים, מה הוא?

ד. שומרון:

עוד 20 ומשהו.

ידין:

כאן נמסר לנו שההערכה שההערכה האופרטיבית, הפיקודית, היחה

שזה עניין של 3 שעות ע"ן שעתיים וחצי - לשוכן-יונים.

ד. שומרון:

אפשר לקרוא את זה בפקודה הכתובה - בוודאי שלא.

אני חושב שבשוכן-יונים, עד כמה שאני זוכר בעל-פה, מדובר

על חטיבה שחתפוס את הקו הקידמי - זה בטכניקות השש שעות. לא מדובר על להיכנס

לשוכן-יונים בשלוש שעות, בשום פנים ואופן לא.

הי"ר אגרנט:

שש שעות?

ד. שומרון:

בטכניקות שש שעות.

ידין:

אם מישהו אומר שהיה מובן לו ומקובל עליו שתנועה של שלוש

שעות זה הרבה, ולמעשה שעתיים וחצי, הרי לפני דעתך זה בלתי-

אפשרי.

ד. שומרון:

לדעתי זה גם לא אחראי. אי-אפשר לבנות על כך. על כך לבסס

הכנייה - לא ניתן. זה בצורה אידיאלית שהכל רץ. על כך לא

מבססים הכנייה, לדעתי.

הי"ר אגרנט:

אני עוד לא הבינתי. אחה אומר שגם מכיר-חמדה הייתם מספיקים

לחפור את הקו. אבל באיזה הנחה, מתי?

ועדת החקירה - 17.2.74
 ישיבה צ"ב - בבוקר
 העד: אל"ם דן שומרון

ד. שומרון:

אני רוצה להסביר, תכנית שובך-יונים קטן היא לא חשובה להתקפה כוללת. מביר-תמדה, מהמחנות, - באופן די גבולי - אני הערכתי - ואני אומר שהערכתי תוך כדי העסק - שבתנועה מהירה, אם זה הולך בסדר, אם המיצרים לא יהיו סגורים ועוד כל מיני דברים שיכולים להיות בדרך - שאת זה אינני לוקח פה בחשבון, אפשרות שבכלל אי-אפשר יהיה לעבור - אני האמנתי שאוכל להגיע ועוד להשתלט על המצב, להשתלט על כוחות שחרו. אני לא השכתי שזה יהיה בגיזרה כל-כך רחבה, אבל כוחות שחרו והצליחו לעבור בין המוצבים - אני עוד אוכל במרחב שבין כביש הרוחב לבין קו המעוזים - אני אוכל להשתלט על הכוח הזה ולהשמיד אותו.

ומה שיבש את ההערכה הזו, בסופו של דבר?

לנדוי:

ד. שומרון: זו בעיה אחרת. לועתי הקונצפציה של ההגנה עם המעוזים - יש בה סתירה פנימית, ואח זה ראינו. באותו לילה הגענו אל המעוזים, הגענו גם לקו התעלה ומנענו הנחת ציוד גישור, אבל החטיבה נשחקה במשך הלילה כתוצאה מהתנועה בין כוחות חי"ר רבים מאד, ממעוז למעוז, כדי לשמור עליו ובאותו זמן לרוץ לחפש את המקומות שבהם מניחים גישור.

אני רק רוצה להגיד לכם שבגיזרה הדרומית, שבה החטיבה הסתובבה בלילה, עוד באותו לילה צלחו שתי דיביזיות חי"ר, ולמחרת גם דיביזיה ממוכנת, חוץ מחטיבת הנהלים, ויותר מאוחר גם חטיבת שריון עצמאית, ובסוף גם דיביזיה משורינית. זה הכל עם אותה כמות הטנקים שלנו שהיחה. אנחנו עד הבוקר נשארנו על קו המים, אבל עם 23 טנקים כשירים בלבד. אני אומר שאנחנו נשחקנו על הקו הזה כתוצאה מפליסה מסוימת.

היו"ר אגרנט: כמה סנקים?

ד. שומרון: 23 סנקים כשירים.

לנדוי: "החפיסה" זאת אומרת: להגן על המעוזים, או לפנות את המעוזים.

ד. שומרון: ביקשתי מאלברט בערך בשחים בלילה - לא היה לי קשר טוב, הם גם עשו לנו חסימות בקשר קשות מאד כל הזמן. כדי לדבר עם היחידות הייתי צריך לעבור ושחוח עד רשת פלוגתית לפעמים לפני שהם יספיקו לרדוף אחרי ולחסום גם את הרשת הזו.

חזרתי למיתלה, ששם עוד בחנועה לתעלה התמקמה המפקדה העיקרית שלי עם הסמח"ס. שם היה קשר ~~אצאאצא~~ ^{קודי} אצאאצא טוב, אנטנה גבוהה וקשר טוב. חזרתי לשם, אני חושב שזה היה בסביבות שחים בלילה. התקשרתי עם מפקד האוגדה ואמרתי לו: עכשיו צריך לקחת החלטה אני בשמירה על המעוזים ועל הקו - שוחק את החטיבה, ובעוד כמה שעות אני לא אוכל להמשיך במשימה הזו. אני מבקש להחליט: או שנפנה את המעוזים..

היו"ר אגרנט: מה יקרה בעוד כמה שעות, אתה אומר?

ד. שומרון: לא אוכל להחזיק יותר את הקו ואת המעוזים. אני מבקש עכשיו, או שנפנה את המעוזים - והיה לי קשר עם כל המעוזים. אגב, פינינו מהם פצועים והרוגים במשך כל היום. או שנקבל כוח טרי שיתגבר את המעוזים כדי שאני לא... או יותר נכון: כדי שהם לא יהיו מותנים בי כל-כך, ואני אוכל להתרכז במשימה של מניעת אפשרות צליחה. ב"צליחה" אני מתכוון לרפ"ים, כי צליחה של חי"ר אי-אפשר לעצור. אני אתרכז בבלימת הצליחה בצורה ניידת. אני גם הצעתי איך אני חושב בדיוק לעשות את זה. זאת היחה בעצם דילמה של הילה הראשון - לא הזמן להגיע אל התעלה ואל המעוזים, אלא איך להחזיק את זה. פה, להערכתך, ההחלטה לא באה

ועדה החקירה - 17.2.74
ישיבה צ"ב בבוקר

הערף אלי"מ דן שומרון

ד. שומרון (המשפך):

בשלב זה, התשובה שלו הייתה: אין אישור לעזוב את המעוזים, וכוח טרי - אין. יותר מאוחר בבוקר גם אמרו לי: גם חיל האוויר לא יעזור לך, כי הוא עסוק בצפון.

היו"ר אגרנט: אתה חושב שהעובדה ~~אפאאא~~ שאתה היית פרוס ליד המחנות, בזמן שהמלחמה פרצה, זה לא שינה?

ד. שומרון: אני אומר פרוס בדיעבד: זה היה גורם משפיע. יתכן. קשה לשפוט דברים שלא היו. יתכן שאם אנחנו היינו במקום, במכת האש הראשונה שלנו - יתכן שגם היינו שוכרים את ההתקפה הראשונית, והם היו בכלל מוותרים על כל הנסיון. יתכן.

לסקוב: ליתר דיוק: אילן היה - היה סיכוי?

ד. שומרון: היה סיכוי כזה. אבל אני אומר: מה שלדעתי הכריע זוהי הקונצפציה של שמירת המעוזים בהגנה קשוחה. זה הכריע בוודאות. כי אני גם היום מאמין שיכולתי לבלוס את הצליחה בגיזרה הדרומית אם לא הייתי קשור כל-כך למעוזים ואחראי לשמור שהם ישארו, בלי יכולת לפנותם.

ידין: אתה אומר שבשתיים למעשה לא קיבלת פקודה, אלא ההפצצה הכריעה. הכריעה לאן? לצפניה או לשובך-יוניס?

ד. שומרון: אני הבנתי מייד שההתקפה שלהם עם מטוסים - וזה לא היה מטוס אחד אלא הרבה מטוסים..

ידין: אני מבין שהיו לך גם נפגעים.

העו: אל"מ דן שומרון

ד. שומרון: היו נפגעים. החקפה מסיבית. אני ראיח את המטוסים ממשיכים לכיר-גפגפה. אני הבנתי שזוהי מלחמה קשה ורצינית, זן היתה הרגשה שלי, וקודם-כל צריך להחיל לנוע כדי לא להיפגע מהפצצות, ואם לנוע - היה צריך לנוע קודם-כל לכיוון הגיזרה הדרומית.

ידין: ולא קיבלת הוראה על כך?

ד. שומרון: תוך כדי תנועה..

ידין: אחרי זה.

ד. שומרון: בקשר, נסיתי להשיג את מיפקדת האוגדה מספר פעמים. בסוף

יצרתי קשר עם מפקד האוגדה אישית.. הוא הזדהה עם המספר שלו. והוא אמר לי דווקא לנוע לא לגיזרה הדרומית בשלב זה. הוא אמר לי לנוע למה שנקרא "ציר פרוי", שהוא מגיע בעצם מדרום לקצמא לנוע עם כל הכוח לשם. האמת היא שאני, היות וראיתי שפה המלחמה היא על הקו.. אני הבנתי זאת יותר לא כתנועה צפונה לצורך "צפניה" או משהו כזה, אלא כנראה ששם הבעיה העיקרית של הצליחה. היה לנו דיון על כך בקשר, ואני הצעתי שאמשיך לפי התבנית דרושה כיוון שאנו מכירים את הידיעות האחרונות מה מוכן שם בדרום. ואם זה לא כרגע, זה יהיה בעוד רגע. גם מתוך ידיעה שיש חטיבה אחרת הנמצאת מול הגיזרה המרכזית, ביקשתי להמשיך דרומה.

היך ר אגרנט: " הוא אישר את זה?

ועדת החקירה - 17.2.74
ישיבה צ"ב בבוקרהער: אל"ם דן שומרון

ד. שומרון: היחה פשרה כזו; גרוד אחד נע באמת צפונה יותר, ו-2 גרודים נעו דרומה, אבל רק בציר הגידי שהוא דווקא לא הדרומי ביותר. בעצם רק כשעברתי את המיצרים - וכבר אמרתי שקשר לא יכולתי להשיג, היו חסימות קשות מאד, - היחה שם סוללת "הוק" ^{הנמצאת} אחרת היציאה של הגידי, היא היחה אחרי הפצצה, אבל הקשר הקווי עבד. אני נכנסתי לסוללה, ודרך חיל האוויר בקשר הקווי השגתי דיברתי עם מפקד האוגדה את מיפקדת האוגדה. ואמרתי: אני עכשיו עכרתי את המעברים, מה עכשיו קורה? כי עוד לא היה ברור. אז הוא אמר לי שהצליחה היא לכל רוחב התעלה, שזה טצב חמור, - כך אמר לי - קבל את הפיקוד על הגיזרה הדרומית ותעשה כמיטב יכולתך.

הי"ר אגרנט: אלכרס אמר לך?ד. שומרון: כן.ידין: אחרי שעברת את הגידי?ד. שומרון: כן.לסקוב: רציחתי לשאול אותך בענין מחשבות שהיו לפני הפעולה. היה איזה

שהוא קשר בין ההקפות נגד וצפניה, או בין חיל, או זה לחוד

וזה לחת?

ד. שומרון: היו שתי תפיסות צאצאצא עקרוניות; שאחת אומרת - שהמשמעות שלה

היא שובך-יונים - שהכוח הסדיר בסיני צריך לבלום את ההתקפה

יצטרכו להעביר עם כוחות המילואים שיגיעו.

לסקוב: את ההתקפה - "צפניה" ..

5220

אד

30 - 28 -

ועדת החקירה - 17.2.74
ישיבה צ"ב בבוקר
העד: אל"מ דן שומרון

ד. שומרון: זה עם הכוחות שבקו, אבל כמובן בתוספת כוחות מילואים.
משתתף בזה גדוד שלנו ו-275. משהתפיים כוחות מהאוגדה.
אבל המאמץ בנוי על כך שכוחות מילואים יגיעו.

לסקוב: האם שמעה את המחשבה שהתקפות הנגד יבוצעו תוך כדי ש-460
או 7 ילכו לעשות את "צפניה"?

ד. שומרון: לא, לא ידוע לי.

לסקוב: בקשר לנושא הבלימה, האם באיזו שהיא תקופה היחה הערכת מצב
של מפקד, לא מודיעין, בהתבסס על נחוני מודיעין רבים של
צליחה לאורך כל הסואץ - איך אהלכה ולמעשה הבלימה תיעשה? במלים אחרות:
זה שטח ההריגה, בשטח הזה כך אנו נהרוג אותם, בלילה, בלי חיל האוויר; ביום -
עם חיל האוויר. האם ניסו לתאר את כל המהלך הזה אצל איך הכוח האמפיבי צולח, איך
הכוח הרגלי צולח ואיך הם יפעלו ומתי. האם הם צולחים באור יום, או האם הם
צולחים בלילה, או האם הם צולחים באור האחרון, או הם צונחים באור ראשון בשביל
לפרוץ וכו' - האם היה איזה שהוא דיון בדרג פיקוד, בדרג מסכ"ל, בפו"ם, באיזו
צורה?

אחרי-כן - אא.

ד. שומרון: על הנושא הזה דיברו די הרבה. הערכה מצב היתה, כרגיל,

מודיעין הציג מאמץ עיקרי, טאמץ מישני, באוזנים, מה

יהיה בגזרות. אני גם הבנתי שחיל אויר לא יוכל מיד בשלב ראשון לתח סיוע, בכל המקרים שהיה נציג חיל אויר, פשוט סתוך הנחה שהם יצטרכו קודם לפנים להם מקום, כגלל הטילים. הערכה היתה שהתקפות נגד יהיו מקומיות בכל חטיבה בקו.

לסקוב: אולי נעמוד פה רגע אחד. אהה אומר שההנחה היתה שבגלל טילים

נ"ס חיל אויר לא יכנס.

ד. שומרון: לא מיד.

לסקוב: מי צולח?

ד. שומרון: חי"ר.

לסקוב: איך תחסלו את החי"ר?

ד. שומרון: על ידי טנקים, והארטילריה המעטה שיש לנו.

לסקוב: כמה ארטילריה היתה לכפ? 8 סוללות, 10 סוללות על 157 ק"מ.

ד. שומרון: נכון, מסש כך.

לסקוב: אז איך מחסלים את החי"ר? מתי מחסלים את החי"ר? על

הבאנק מהצד השני, על המים, או ביבשה, כין המעוזים, על יד

המעוזים, נותנים לו להכנס אחורה?

ד. שומרון: ההנחה היתה שהחי"ר לא יתקדם רחוק, אלא ירצה לתפוס ראשי גשר

כדי להבטיח מעבר של השריון פנימה.

לסקוב: ראש גשר כדי להבטיח מעבר של השריון פנימה אומר בערך

8 ק"מ בשביל להבטיח ארטילריה שיכולה לסייע לשריון.

ד. שומרון: נכון. הערכה היתה שהטנקים פשוט ישמידו את החי"ר.

לסקוב: בסדר. היו לכם 300 טנקים. אם הייתם מכניסים עוד חטיבה אחת,

היו לכם 450 טנקים. החלק של 275 פחות כגלל השטה, נביה שי

לכם 110, נוריד את האגם המר, יש לכם 80 ק"מ ששם כוחות יכולים לצלות.

לא ישבו ועשו "טיים אנד כושן כטאדי", חכנית כמות של אש כזאת וכזאת, זה חי"ר ונ

ד. שומרון:
אני . אגיד את התכנית בגיזרה, כפי שהצגתי וכך אוסר, אני מניח שבגזרה אחרת זה היה. התקפות נגד כולם יתבססו על סנקים בלבד, לא היה גם כה אחר.

לסקוב:
אני רוצה לשאול אותך שאלה נוספת. היה כן שבוקר, או עד שזה התחיל חשבתם שתהיה התשה, היו שם גם 850 תוחמים מן הצד השני, ובכמה מקומות ינסו לפרוץ בשביל לראות אם זה הולך. את זה במצב של "אשור" כפי שיצא ביום ששי בערב, עוד אפשר איך שהוא לעצור. לא הארו או לא הניחו שבנה אחת לאורך כל הקו כל הכוחות יעברו, כפי שהתכנית המצרית אמרה שיעשו.
ד. שומרון:
אני לא יודע על דבר כזה. אני יודע שדובר על אפשרות

צליחה לכל רוחב הגיזרה. דובר על זה, ואלברט גם העריך כך. אני אומר שוב, בשטח התכנית שובך-יונים-קטן לא ניתנה תשובה לצליחה כזאת, היא לא בנויה לזה.
ידין:
כפי שהוצג לך המערך על ידי אלברט, יכול להיות שהיתה

קונספציה; ששמענו עליה, שמישהו אומר, בלי קשר עם שובך-יונים שהמצב הטוב ביותר בשבילנו אפילו לקראת העניין הזה הוא בעצם להשען על שני שריון גדולים מאחור, ולא למעשה רק עם אגרוף אחד מאחור והכל קדימה. יכלה או לא יכלה להיות קונספציה כזאת גם לעניין גדול?

ד. שומרון:
אני לא יודע מידיעה. בעקרון, מישהו בהחלט יכול היה לחשוב. אני גם מניח שמי שלא נתן הוראה להכנס לשובך-יונים בוודאי חשב בכיוון זה.

ידין:
השאלה שלי אם אפשרות כזאת נידונה בתרגילים שלכם, בהערכות שלכם.

ד. שומרון:
בתרגילים היה שובך יונים.
לסקוב:
האם אלברט היה ששהף אחכם בנושאים פעולים לדיון בדרג

הפיקוד או בדרג מטכל, או החלטות בדיונים שהיו בדרג פיקוד או בדרג מטכל, בכל הנוגע ללוחמת שריון, סד"כ שריון, שריון נגד שריון, שריון נגד חי"ר?

- ד. שומרון:
קיבלתי את המינוי כמח"ט שלושה חודשים לפני המלחמה. בתקופה
זאת הייתי חטיבה עורפית, עסקנו באימונים. יכול שהיו
דיונים לפני כן.
- ידין:
היית כפוף לגייס?
ד. שומרון:
כן. כפוף לגייס וגם לאוגדה. מבחינה מקצועית כפוף לגייס,
מבחינה כוננות - לאוגדה, או לפיקוד. בשלושת החודשים
האלה של תקופתי לא היו דיננים כאלה. דפס+ יתכן שלפני כן היו דפס+
דיונים שהשתתפו בהם מח"טים. לא ידוע לי.
- לנדוי:
הוזכר פה המספר 300 סנקים. ב-6 באוקטובר לא היו 300 סנקים
בסיני, אלא 260 בערך.
ד. שומרון:
יותר קרוב ל-300 מאשר ל-260.
לנדוי:
כן, אבל לא המספר השלם, וגם אתה היית זקוק עוד לאיזה
השלמות של מילואים. מה היה חסר לך?
ד. שומרון:
חסר היה, זה היה שלב לפני קיצור שרות, אם אתם זוכרים,
ועוד צמצומים אחרים. להטיבה הסדירה חסרה היה פלוגת חרמש
אחת, בפועל היו חסרות לי שתיים, כי העברתי גרוד אחד לגבי מ-460, עוד לפני זה,
וזה היה גרוד עם פלוגת חרמש. למעשה כשיצאנו, הייתה לי פלוגת חרמש אחת.
היו"ר אגרנט:
למי העברת?
ד. שומרון:
החלפנו גדודים בין שתי החטיבות, בית הספר והחטיבה שלי,
כתוצאה ממיקום. על ידי היה ימ"ח, לכן כשבאו צוותים מיחידת
בית הספר הם הצטיידו על הסנקים האלה. זה היה בניגוד לדעתי, אני רציתי להשאר
עם הגדודים האורגניים, אבל זאת הייתה הקביעה. בגרוד שהעברתי הייתה אחת דפס+
מפלוגות החרמש. היא נגמרה אחר כך כמעט כולה באזור קנטרה. נשארה לנו פלוגת
חרמש אחת. לא הייתה לנו פלוגת סיור, היא הייתה בנויה על מילואים. כמעט כל
פלוגת הקשר בנויה על מילואים. כי מי שהיה בסדר היו ברובן בנות אלחוטאיות
או מרכזניות, שהן לא יושבות על נגמשים ולא יושבות ברכב פיקוד כשמתחילה
מלחמה. כל זה היה בנוי על מילואים. מתלקת מודיעין צריכה הייתה לקבל השלמות

5224

מילואים. הדרגים שלנו, תחמושת, דלק ושמונים, כל זה היה בנוי גם על רכב וגם על נוסעים מילואים. וכל זה לא היה, כמובן.

לנדוי: שובך-יונים בנוי היה על ההנחה שישנן ההשלמות האלה?

ד. שומרון: זה היה דבר שנחון כנראה לשיקול. גיוס מילואים, אני יודע

שלזה אחראי לא רק הצבא, אלא הדרג המדיני.

ידין: כיום ששי, 5 באוקטובר, הוכרז מצב כוננות ג', לקראת הצהריים.

ד. שומרון: הוכרז עוד כיום המישי.

ידין: מצב ג' ? אולי הוכרז אצלכם. הפיקוד העליון הכריז על זה

כיום ששי.

ד. שומרון: כיום המישי בלילה הודפדפו להחזיר את כולם מהכית.

ידין: בסדר, אבל כרגע אינני מדבר על ביטול חופש כזה או אחר.

הוכרזה כוננות ג', ואני מניח שהיא הועברה אליכם כיום ששי,

כלומר היה ברור שפה מתכוננים למצב חמור יותר. האם אתם כמפקד חטיבה, אם כי

ידעת שמפקד האוגדה והגייס יודעים את הדבר, האם דרשתי כיום ששי שלפחות יגייסו

את המילואים של החטיבה, כי החטיבה איננה חטיבה שלמה כלי המילואים?

ד. שומרון: לא דרשתי את זה באופן חד-משמעי, כי ברור היה לי שהבעיה

ידועה, אבל שוחחנו על נושא זה. אמרנו שנצטרך את המילואים

אמרו שכינתיים אין גיוס מילואים - זאת היתה החשובה.

לנדוי: עוד לא קיבלתי חשובה על השאלה שלי, האם שובך-יונים בנוי

היה על הנחה שיש לך חטיבה שלמה עם כל האביזרים?

ד. שומרון: אין על זה חשובה חד משמעית.

לנדוי: גם לא בתכנית שובך-יונים?

ד. שומרון: לא. היות וגיוס מילואים זה דבר שלא נכנס לתכנית זאת כתנאי

זה לא היה תנאי.

ידין: האם לא יכול להיות שהחטיבה אחרת? במידה שאני קראתי תכניות

שובך-יונים, הנחה היסוד היא שחמיד הש' יהיה יומיים, שלושה

או ארבעה ימים לפני ק'. השאלה היא אם בכלל ראו, אתה או הפיקוד שלך או מישהו

5225

ראה אפשרות שהק' והש' יהיו כמעט זהים, או בהבדל של 12 או 24 שעות.

נראתה אפשרות כזאת, ולפי דעתי שובך-יוניט הוא התשובה ד. שומרון:

למצב כזה, אבל עם המיגבלות...

אם כך, זאת השאלה של השופט לנדוי. כלומר, המיגבלות האלה ידין:

של אי גיוס מילואים אורגניים של החטיבה נראתה כאפשרות

שגם בלעדיה אפשר לפתור את הבעיה.

זה לא תנאי. ד. שומרון:

אני שואל את השאלה כי ביום ששי חיל אויר וכל מיני זרועות ידין:

מטכליות אחרות, בקשר עם כוננות ג', לפי דרישה שלהם

ודרישה של המטכל אישרו גיוס של כמה אלפי מילואים. האם לא נעשה - לא נעשה, אבל

אני רוצה להבין מדוע. האם לא הייתה דרישה: רבותי, בלי פלוגת סיור, בלי יחידת

קשר, בלי מחלקת מודיעין, חטיבה היא לא חטיבה.

זה לא מדוייק. זאת חטיבה. אבל זה יותר קשה, וזה גם עבד. ד. שומרון:

זאת חטיבה, אבל אני שואל באופן פרובוקטיבי, אם דרושים ידין:

דברים אלה לפי החקן, סימן שחשבו שזהו המצב האופטימלי.

נכון. הייתי תקופה מסויימת ראש ענף מבצעים במטכל, אני ד. שומרון:

מכיר את השיקולים. לפעמים לוקחים את הסיכון, סיכון

מחושב: אומרים שעוד לא טגייסים מילואים, והיה אם פתח מלחמה, המלחמה

תהיה בחנאים יותר גרועים. זה סיכון.

נניח שאני אזרח, אבל אזרח שממונה קצת על ענייני ממשלה, ידין:

כטהון וכו', ואומרים לי ביום ששי ^מצא שצריך להגיד:

הצבא הסדיר ערוך ומוכן לפעולה. אני לא יודע בדיוק את כל הבעיות הטכניות,

אם פלוגת סיור כן במילואים או לא, אם אומרים לי שהצבא הסדיר ערוך ומוכן

לפעולה בלי גיוס המילואים האלה - זאת הודעה נכונה או לא? היילים סדירים,

כן. אבל הצבא הסדיר הוא ערוך ומוכן לפעולה?

אני מניח שהדרג המדיני שעובד עם הצבא בודאי יודע שכמעט ד. שומרון:

כל היחידות הסדירות זקוקות להשלמות מילואים. אני משוכנע

5226

שזו לא הפתעה בשבילם.

ואם דרג לא מדיני לא דורש באותו שלב לגייס מילואים, הרי ידין:

זה מתוך שיקול שגם בלי זה אפשר לפעול?

כך אני מבין. אולי אוסיף בנושא זה. בשבת 6 באוקטובר, אחרי ד. שומרון:

שנגמרה קבוצת הפקודות באוגדה, חזרתי לחטיבה ואמרתי לאסוף

כל חייל שהוא לא סנקיסט ויש לו רשיון, לקחת את המכוניות, לגשת מיד לימ"חים,

לפתוח אותם ולהעמיס תחמושת ודלק, אנחנו מְכִינִים את הדרגים עם מה שיש.

מכוניות היו פחות, רק בסביבות 50% תחמושת אפשר היה להעמיס, אבל אנחנו עכשיו

נכין את הדרגים. ברגע שנודע באוגדה שאני פותח את הימ"חים, אמרו לי: אין

אישור לפתוח ימ"חים. זה היה ב-6 באוקטובר.

לנדוי: באיזו שעה?

כשחזרתי. אני מניח שזה היה בין 10.30 ו-11. ד. שומרון:

התקשרתי עם סגן מפקד האוגדה, ושאלתי: אתה יודע על האבסורד

הזה, שלא נותנים לי עכשיו לפתוח? הוא אמר לי: נכון, יש הוראה לא לפתוח

בינתיים ימ"חים, אסור לך להוציא תחמושת ואסור לך להכין את הדרגים.

זה היה פינקו? ידין:

פינקו. אמרתי לו: פינקו, אני עושה את זה בניגוד להוראות של ד. שומרון:

הוא אמר לי: טוב, אם חצליח - חצליח; אם לא, תשלם בעד זה

שאתה עושה בניגוד להוראות. כאשר דיברתי בשתיים בלילה עם אלברט, הוא חשב

על נושא זה ושאל: מה תעשה בנושא זה בלי דרגים? אמרתי לי: מזלי שלאחיכתי

ולא מלאתי הוראות והדרגים בדרך.

אחה אומר שהיתה הוראה חיובית שלא לזרוד את הסנקיס. לנדוי:

אחרי כן או

היובית או שלילית אני לא יודע.

אל"ם ד. שומרון:

מאוד
לא לא, שלילית ~~ב~~ באופיה, אבל לא שחס ~~ב~~ לא
ניתנה פקודה.

לנרני:

זיכור טנקים זה בכלל נושא אחר. טנקים שלנו היו
מזוודים.

ד. שומרון:

לתחמש את הטנקים.

לנרני:

הטנקים ~~ה~~ האלה יכולים לבוקר לעמוד כמו גרוטאות
בלי דלק, ~~ה~~ וכלי חמושת, זה היה קרוב

ד. שומרון:

מאוד לזה.

מה כולל ~~ה~~ הדרגים?

לנרני:

דרגים זה כולל עוד יום לחימה פלוס של דלק וחמושת
לטנקים.

ד. שומרון:

כל החמושת?

לנרני:

הנוספת. הטנק יש לו קיכולה שהוא יכול לקחת את
זה הבטן. ויש לו חוספת זה בדירוג מסויים חלק בדרגי
חלק בגדוד אספקה מאחור. יש איזה מערכת שזה צריך להגיע. אבל בגדודים שנו עשינו
את זה במקרה זה בריכוז הטיבתי יש כמות נוספת. טנק אחרי שבע-עשרה שעות אם הוא
נוסע כל הזמן הוא נעמד בלי דלק.

ד. שומרון:

אז זה נע יחד עם הטנקים?

לנרני:

זה לא אתם. כי זה רכב רך שייפגע. הוא נמצא כאיזשהו
מקום יותר מאחור. הוא נע לנקודה מפגש קדימה,

ד. שומרון:

ועד ההקירה - 17.2.74
 ישיבה צב - בוקר
 העד: אל"ם ד. שומרון

ובמלחמה יצאו מחלקות או סנקים בודדים אחורה והחמלאו.

לנדוי: אז זה לא בשיקול דעת המח"ט מתי לפתוח את הימ"ח?

ד. שומרון: לא. אני רוצה שתבין - כשפותחים ימ"ח, זה עבודה

רצינית מאוד להחזיר. צריך לבחון את החמושת

מחדש. החמושת שמוציאים יכולה לקבל מכה. צריך לבחון את זה. כל זה זה עבודה

מחדש שצריך לעשות אותה.

ירין: פירוש הדבר שעד שבג ב-11 נאמר או אפילו יותר
 מאוחר לא היתה תומאה לפתוח את הימ"חים? לא היתה

רשות?

ד. שומרון: לא היתה רשות. זה נראה לי משונה לאור העובדה

שכבר בזמן הזה היה גיוס מילואים.

לנדוי: מי נותן את ההוראה הזו?

המפקדה הממונה שלי זה האוגדה.

ד. שומרון:

אין לזה שום קשר עם מי שממונה על הימ"ח?

לנדוי:

ד. שומרון: יש שם מפקד ימ"חים של האוגדה שגם הוא מקבל מהאוגדה.

אבל לאוגדה יש קציני ימ"חים שלה.

ירין: שהם כפופים לאוגדה?

ד. שומרון: כן.

אגרוט: אהה פתחת אותם מתי?

ד. שומרון: בסביבות אחת-עשרה. משהו כזה.

אגרוט: ב-6 לאוקטובר?

ד. שומרון: כן.

5223

ועדת החקירה - 17.2.74
ישיבה צב. - בוקר
הער: אל"מ ד. שומרון

אז. - 43 -

אתה יכול לזכור מהי הייתה השיחה עם פינקו לסקוב:

פתוח או יותר? ב-11? ב-11,20? 11:30?

זה בערך הזמן שזה היה. כי אני עושה את החשבון ככה - ד. שומרון:

אתה תתחלת בעשרים ל-11 לפתוח את הימ"חיס? לסקוב:

זה עד כמה שאני זוכר ממקום אחר.

יכול להיות. כי אני בשמונה וחצי הייתי בקבוצת ד. שומרון:

פקודות.

בעשר וחצי הגעת לזה? לסקוב:

כן. ~~ב-11~~ כשאמר לי, אני אמרתי את זה, ד. שומרון:

נחתי פקודה למטה להתחיל לעבוד. ואמר לי שאין אישור

אז ~~פתח~~ התקשרתי לפינקו.

ביוזמה שלך? לסקוב:

כן. ד. שומרון:

זה היה בערך ב-11? לסקוב:

ב- ד. שומרון: 11⁺, אבל זה 11.

מה צריך להבין פה - שמישהו שקל את זה והתחליט לנדר:

לא לפתוח? או שמישהו שמה לתת את הפקודה?

לדעתי מישהו פשוט שכח לתת, ומישהו לא רצה לקחת על ד. שומרון:

עצמו בלי אישור.

אז מדוע לא יכולת בשעה 11 לומר - אני מבקש עכשיו לנדר:

את האישור לפתוח?

ביקשתי. ד. שומרון:

לא, אז פינקו אמר לך אין אישור. היית יכול להגיד לנדר:

לו - אז חבקש ממי שצריך.

ד. שומרון: ברור שהוא מבקש. זה נוהל ברור. אני האמנתי שהוא מבקש את זה. אבל גם לא היה זמן לדעתי לספל. אנחנו כבר היינו אחרי הזמן, אחרי שעה 12.

לנדוי: אג מביין.

יריין: בשעה עשר וחצי רשום ביומן פיקוד דרום, הוראה מאת שי קצין האג"ם לגרענן: "להכניס לכוננות שובך יוניס מלאה"... "לבנות את החטיבות העורפיות על השכון הגדוד המאולתר". זה הגדוד בביר חמדה?

ד. שומרון: אין לנו שום גרוד מאולתר.

יריין: "מתכוון להוריד את הפלוגה התשיעית" וכו'." אני רציתי לדבר על הימ"חיס. פה לא מדובר על הימ"חיס. "תכניוח הובלת ריכוז סד"כ מלא". "להכין חכנית שובך בקו הקומי לא לפרוס, בעורף כן לפרוס". זה אתם קיבלתם.

אגרנט: אני רואה שכתוב: "בשבת ב-13 גמרנו להעמיס. ואז קיבלנו אישור בדפדפן להעמסה". זה מה שאתה סיפרת.

יריין: סליחה, אני עוד חוזר: ב-8.33 מודיע שי למטה שלו "התארגנות עצמית לקראת שובך יוניס בעוד שעה" זה של המטה, זה לא שייך לכם. זה באמה שלא נתנו הוראה לימ"חיס ואתה אומר שפירוש הדבר שלא פותחים את הימ"חיס. איך זה אם מפקד הימ"חיס היה כפוף לאוגדה, איך זה שהוא פתח?

ד. שומרון: בשעות האלה, אמרתי לך פתח. הוא סגן, מה הוא יכול היה לעשות שם? הוא פתח.

אגרנט: אתה יכול לספר לנו פרטים ביחס לקדוח חייט; איפה גולדת, מתי, חינוך והפרטים הצבאיים העיקריים.

נולדתי ב-1937 בקיבוץ אשדוד יעקב. ד. שומרון:

אתה בן 36-37? ידין:

בן 36. בצבא הייתי בצנחנים. גוייסתי ב-1955, ד. שומרון:
זאת אומרת פעולות התגמול, סיני, ששת הימים.

הייתי מג"ד בצנחנים גדוד 890. זאת אומרת עברתי את כל התפקידים כולל תפקיד מג"ד
עברתי משם להיזח ראש ענף מקצועים במטכ"ל.

ישר מהמג"ד? ידין:

כן. ד. שומרון:

מהי? ידין:

ב-1969. ד. שומרון:

זאת אומרת בתוך מחלקת המבצעים ראש ענף המבצעים? ידין:

כן. זה ב-1969. בגמר מלחמת ההתשה באוגוסט 1970 ד. שומרון:
סיימתי את התפקיד והלכתי ללימודים. למדתי גיאוגרפי

באוניברסיטת תל-אביב. כאשר שנה אחת למדתי פשוט כלקמ"ד, והשנה השניה, השנה
שגמרתי זה היה ביחד עם הסבה לשריון. בעצם הייתי בא רק למבחנים.

אז למדת שנתיים באוניברסיטה? אגרנט:

כן. שנה שניה בעצם לקחת מהתלמידים את החומר ד. שומרון:
והייתי בא למבחנים. ובמשך כל השבוע הייתי עושה הסבה לשריון.

עשיתי במשך שנה את כל המקצועות - מפקדי סנקים, קורס קציני סנקים, מ"פ, לכל האו
עברתי את כל המתזוורת שצריך לעבור, ואחרי זה קיבלתי את החטיבה.

וגם את ה-ב.א. קיבלת? לנדוי:

כן. ד. שומרון:

מתי קיבלת את החטיבה? ידין:

קיבלתי קורס חטיבה 179 הצפונית. ד. שומרון:

מה זה צפונית? ידין:

ועד החקירה - 17.2.74
ישיבה צב - בוקר
העד: אל"ם ד. שומרון

בצפון הארץ. חטיבת שוט קל.
איפה הימ"ח שלה?
הימ"ח היה בהפחלה בקורדאני ואחר-כך בחילון.
באיזה שנה זה היה?
ב-1972, לפני שנה ושבעה חודשים.
מתי קיבלת את # 401?
שנה אחרי זה. ב-20 ליולי 1973.
לא עכרת פו"ם?
עברתי פו"ם עוד לפני מלחמת ששת הימים. הייתי כבר אז
קורס ממלא מקום מג"ד לפני שקיבלתי את הגדוד,
ומשם הלכתי לפו"ם.
אני בין שתיים גם במלחמת קוש?
כן. הייתי מ"כ בגדוד 890.
כששתי הימים מה הייתה?
בדיוק אז היינו בפו"ם כשפוזר. וקיבלתי כוח מיוחד
בכוח של גרניט, בתל"ר, בטנקים קצת, כחרמ"ש. היינו
יחידת סיור שניקה לאורך הציר הצפוני. זאת אומרת נענו ראשוניים כפתחת רפיה ואתר-כך
המשכנו דרך אל-עריש.
בתוך חטיבה 7 או ללא קשר?
זה לא ב-7. היינו באוגדה של טל.
זאת אומרת הפיקוד על חטיבה בעצם שריון, זה היה
ביולי 1973? אז קיבלת פיקוד מעשי על חטיבת שריון?
על חטיבת סדירה?
על חטיבת מילואים. את החטיבה הזו קיבלתי כי עברנו
לטנק חדש, שוט מנוע קונטיננטל, שוט קל, ובאותה
שנה עשינו גם אימון ~~המבנה~~ = עוצבתי שבה ששתחפה חטיבה 179.

ד. שומרון:

ידין:

ד. שומרון:

אגרנט:

ד. שומרון:

ידין:

ד. שומרון:

ידין:

ד. שומרון:

אגרנט:

ד. שומרון:

ידין:

ד. שומרון:

ידין:

ד. שומרון:

ידין:

ד. שומרון:

ועדת החקירה - 17.2.74

ישיבה צב" - בוקר
העד: אל"ם ד. שומרון

א.ד.

- 47 -

החטיבה שלכם השתתפה באחד התרגילים הגדולים

ידין:

שהיו ב-1973?

האחד ודאי היה שלנו. אבל התרגיל הגדול שאתה מתכוון

ד. שומרון:

אני מושב שהיה אוגדתי.

בני מתכוון לתרגיל הצליחה זה שהיה, בסכר הזה.

ידין:

אתם השתתפתם?

בסכר השתתפו רק הסדירים.

ד. שומרון:

אתה היית עם המילואים כאותו שמן?

ידין:אני אז הייתי שופט קצין אג"ס בהרגיל זה. ~~הבנתי~~ד. שומרון:

כשאתה היית קצין ענף מבצעים מה היה הנוהג אז,

ידין:

מה היה הרמטכ"ל אז?

הרמטכ"ל היה בר-לב.

ד. שומרון:

ענף המבצעים במחלקת המבצעים של אג"ס, עד איזה

ידין:

דרג בפיקוד הוא יורד בפקודות המבצע שלו? לא חשב

אם זה נעשה קודם בחיאום אבל מבחינת פקודת המבצע?

פקודת המבצע הולכת לאג"ס הפיקוד.

ד. שומרון:

אני מתכוון עד איזה פירוש הפקודה של ענף המבצעים

ידין:

נכנסת?

זה תלוי באופי הפקודה. בדרך כלל עד לרמות של פלוגות.

ד. שומרון:

לפעמים זה נשק מיוחד, אז לכלי נשק.

במאי 1973 נעשה שידוד מערכות של הפקודות האופרטיביות

ידין:

כתוצאה מכחול-לבן, ואז נוצר סלע. כשאתה היית ראש

ענף מבצעים מה הייתה התכנית האופרטיבית הבסיסית של פיקוד הדרום? אתה זוכר?

קראו לה "זרוע נטויה".

ד. שומרון:

מה היא הייתה?

ידין:

וערת החקירה - 17,2,74

ישיבה צב - בוקר
הער: אל מ ד. שומרון

אז.

- 50 - 40 -

הרעיון המרכזי היה להגיע עד לנילסן, אזור קהיר.
אבל המאמץ העיקרי היה בצפון.

ד. שומרון:

זו חכמים אופנסיבית. היחה גם חכנית הגנתית?

ידין:

כן. קראו לה סלע. הרעיון המרכזי הוא כזה -

ד. שומרון:

חכנית סלע שכה יש גיוס מלא של כל הפותחות העומדים

לרשות צה"ל. חכנית שניה בכך הפיקודים היחה של הגנה רק עם הכוחות הסטירים

שלב ראשון עד שייכנסו מילואים. ואז יש שמות - בפיקוד ~~הדרום~~ דרום זה שובך

יונים, בפיקוד צפון היה חומה והיו שלבים שונים של העניין הזה, וגם סלע.

ושובך יונים הוא בעצם חכנית הגנה של הסטירים כלבד.

אתה באה לפיקוד צרם ל-401 למעשה יחד עם אלוף גונן?

ידין:

באותו יום?

כמעט.

ד. שומרון:

לפניו או אחריו?

ידין:

אני חושב שלפניו איזה שבוע.

ד. שומרון:

אבל אתה הכרת את הגזרה בחוקף תפקידך?

ידין:

קודם כל הייתי שם מג"ד כמלחמת החשה. הייתי דנוקא

ד. שומרון:

כגזרה הדרומית.

השטח היה מוכר לך?

ידין:

כן, גם לפני זה. כשהגעתי לקו, לפני הכניסה לקו

ד. שומרון:

היינו מתוכננים ב-7 לאוקטובר להכנס לקו.

אחרי כן מי.

לפני כן - או

מ.י.

ועדת החקירה - 17.2.74

ישיבה צ"כ - בבוקר

העו: אל"ם דן שומרון

להחליף את 14?

ידין:

כן. לפני הירידה כבר היינו בשלב של סיורים בתעלה, עד רמת
מפקדי טנקים.

ד. שומרון:

החפיפה הזאת היתה עם אל"ם רשף? היתה חפיפה כזאת?

ידין:

כן. אנחנו שלחנו את מפקדי הטנקים שלנו, עד רמת מפקדי
טנקים, סיירו בגזרה בשביל להכיר אותה. זה התחיל עוד שלושה

ד. שומרון:

שבועות לפני ההחלפה. כדי שלא ייצאו ביחד, היתה איזון צורה מדורגת, כולם יצאו
להכיר את הגזרה, יש בדרך כלל שינויים, לא תמיד גדולים, אבל בנו ראמפה...

אשאל אותך את השאלה שכל אחד שואל ושאל אותך, ונשאלת גם

ידין:

בתחקירים של מה"ד, ובכל זאת הייתי רוצה לקבל תשובה קצרה.

בתשובה שלך לרב-אלוף לסקוב קודם אמרת שהקונצפציה היתה שאת החי"ר של האויב

ישמיד השריון. מה ידעת אז ומה חשבתם אז על הנשק האנטי-טנקי של החי"ר?

מהו הנשק - ידענו.

ד. שומרון:

ידעתם שיש "סאגרים".

ידין:

ידענו שיש "סאגרים", גם ידענו את התכונות שלהם.

ד. שומרון:

"ר.פ.ג'י"?

ידין:

כן, גם ידענו את התכונות שלהם. אבל הערכנו, ואני רוצה להגיד

ד. שומרון:

לך שאני לא חושב שצריך באופן עקרוני לשנות את הדעה - שאפשר

את החי"ר הזה (חשבתו שיותר בקלות), אפשר לעבור בחנועה דרכו, לשטוף אותו והוא

יחמוטט.

למרות הנשק האנטי-טנקי שלו?

ידין:

ס.י.

ועדת החקירה - 17.2.74

ישיבה צ"ב - בבוקר

העד: אל"ם דן שומרוןד. שומרון:

כן. אני אולי אכנס לזה קצת יותר, אם לא איכפת לכם, כי

להערכתי פה מגזימים מאוד בערך הכוח שלהם. אנחנו עבדנו מאד

לא נכון, מאד לא חכם, ובגלל זה הם הביאו לכיטוי את כל הכלים האלק בצורה הכי

טובה. זה לדעתי היה ה"פאול" שלנו.

המצב באותו לילה היה כזה, שכשאנחנו הגענו עם טנקים לא היה

מצב שאנחנו עומדים בעמדות והחי"ר הזה צולח או עובר, אלא כשאנחנו הגענו הוא היה

כמארביים. ובעצם כל הלילה הראשון מה שאנחנו עשינו זה התגברות על מארביים, רק

על מארביים, כשכלי הנשק שלהם מצויידיים ב-ס.ל.ס. אגב, בלילה ה"סאגריים" עבדו

מעט מאד.

ירי:

לא רואים טוב.

הוא צריך לראות.

יש להם מגבלות. /כסווחים הקצרים הוא לא יעיל, עד 500 מטר;

ד. שומרון:

ומעל 500 מטר הוא לא ראה טוב. לכן בעיקר באזוקות ומוקשים.

מה אמרת על ה"סאגריים"?

היו"ר אגרנט:

ל"סאגר" יש מגבלות, שעד 500 מטר, אפילו קצת יותר להערכתי

ד. שומרון:

מבחינה מעשית, הוא לא יעיל. הוא לא יעיל, כי קשה להכניס

אותו לקו תצפית מטרה.

עד 500 מטר?

לנדוי:

הלא היורה חייב לראות את הפגז כדי להנחות אותו. אחרי 500

ירי:

מטר הוא כבר לא רואה כלילה.

ועד 500 מטר הוא לא יכול לעשות את זה, כי הסיל עולה גבוה,

ד. שומרון:

צריך להכניס אותו לקו תצפית מטרה ולכוון. צריך מרחק מינימלי

כדי להכניס את הסיל הזה לקו הזה, ואז להחיל לשמור אותו על המטרה. המרחק הזה,

עם המגבלות של בית-החרושת, הוא 500 מטר. מעשית, להערכתי, זה יותר מזה אפילו.

מ.י.

ועדת החקירה - 17.2.74

ישיבה צ"ב - כבוקר

העד: אל"מ דן שומרון

אבל בכל אנפן בטווחים קצרים אי אפשר להפעיל "סאגרים" כלל. ובלילה הטווחים ארוכים, גם לא רואים. לכן רק בתאורה אפשר להשתמש בו. בלילה יש צללים, לא מכירים, מה שהלוי על מצנה מתנדנד. זה לא כל כך פשוט. הם גם ירו מאז "סאגרים" בלילה.

והיה להם גם "ר.פ.ג.י." היה להם ס.ל.ס. על ה"ר.פ.ג.י.",

ובטווחים של 100 מטר הם ירו מדוייק. הם ירו גם מ-20, מ-30 מטר, מדוייק מאד.

ב-100 מטר?

היו"ר אגרנט:

ב-100 מטר ופחות, הם פגעו מדוייק.

ד. שומרון:

יותר מזה: הם הלכו עם מוקשים בידים, והם היו מניחים את

זה, אפילו גלוי. מוקש אחד - רואים, עוקפים אותו באלגה לפעמים. בלילה גם לא

רואים אותם. לפעמים לא רואים - עולים עליו. היו סנקים שפשוט נעצרו בגלל

המוקשים. והחנועה היתה דרך מארבים.

לדעתם אם אנחנו לא היינו נותנים להם את הלוקוס הזה שאנחנו

נסתובב ביניהם...

אגב, הם לא חי"ר טוב. אני הסתובבתי ביניהם בלילה הראשון. הם בורחים כשאנחנו

נכנסים ביניהם. הם יורים, מה שפגע - פגע, והם בורחים. אבל הם רבים, רבים.

שתי דיכזיות זה הרבה מאד בשטח הזה. להסתובב עם סנקים בודדים - זה הרבה.

אמרת שלולא נחנו להם את הלוקוס של מה?

נבנצל:

שאנחנו נסתובב דרך המארבים שלהם. או הייתי אפילו מגדיר את

ד. שומרון:

זה אחרת: בקליפה הקשה. כשצבא נלחם יש לו בחזית קליפה קשה

יותר, שם מרוכז הנשק, שם מרוכזים הלוחמים, זה לא כל כך עמוק. אנחנו כל הזמן

הסתובבנו עם הקליפה הזאת בפנים. לא היה מצב שעברנו דרכם, עברנו דרך אוחז כוח

שהוא כוח רציני, והגענו לאזור הרך, ועל-ידי זה הם החמוטטו. לא היה מצב כזה.

מ.י.

ועדת החקירה - 17.2.74

ישיבה צ"ב - בבוקר

הער: אל"מ דן שומרון

לדעתי בלילה הראשון, אם אנחנו היינו בריכוזים אגהלאס

גודדים, בלי להתעסק עם המעוזים...

היו"ר אגרנט: אילו מה?

ד. שומרון: אילו היינו מחקיפים בריכוזים גודדיים, בטווח של

2000 מטר מהסוללה למשל, לפתוח מחוץ לטווח היקיל של

כל ה"ר.פ.ג'י" וה"סאגרים" הבודדים, מניעים את השטח, וכרגע שאיננו רואים

רק"מ, כלי רכב כלשהו, יוצא - הוא גם צריך לפתוח בסוללה בצד שלנו בשביל

לצאת - מזהים אותו, - היינו מרכזים את כל מעט הארטילריה שיש לנו על אותו

אזור, ועם מכה, גודד שלם, עולים על התעלה, על הסוללה במקום הזה, משמידים

את מי שמנסה שם לעבור, משמידים את אותו גשר שכרור שהוא ישנו שם, והוזרים

אהורה.

לסקוב: אותו דבר יכולתם לעשות עם מרגמה ומעקב(8) פשוט.

ד. שומרון: גם זו אפשרות.

לסקוב: אתה רואה את הריכוז, אתה מכונן את האש.

ד. שומרון: נכון, אבל צריך מישהו לצפות על הגשר.

ידין: האם היו לכם מרגמות?

ד. שומרון: לא.

ידין: ביניכם נשאלה השאלה, למה?

ד. שומרון: כן. יש אומרים שלפעמים נלחמים את המלחמה שעברה.

בששת הימים היחה מלחמה בעלת אופי אחר, אז לא השתמשו

במרגמות, אז הוציאו אותן.

לסקוב: לא צריך "סוברן" מזהב בשביל לשכור שמשה. אפשר עם

אבן פשוטה לעשות את זה.

מ.י.

ועדת החקירה - 17.2.74

ישיבה צ"כ - בבוקר

הער: אל"מ דן שומרון

נכון. אבל בכל אופן, עם ריכוז אש עצמי הם ברחו מאחז.

ד. שומרון:

האם היו לכם מקלעים, האם היו על הסנקים כל המקלעים שהיו צריכים להיות?

לנדוי:

היו, היו, כלומר הם היו בסדר. מבחינה טכנית היו סנקים טובים, המקלעים בסדר. לנו יש לסנקים האלה

ד. שומרון:

ציוד אינפרה-אדום...

לנהג.

ירי:

לנהג. וציוד אינפרה-אדום - מי שמכיר - בליל ירח האפקטיביות שלו יורדת, ו-ס.ל.ס. עולה,

ד. שומרון:

מה זה ה-ס.ל.ס.?

היר"ר אגרנט:

מגביר אור כוכבים.

ד. שומרון:

"סטאר לייט סיסטם".

לנדוי:

בצפון, לעומת זה, אמרו לנו שהאינפרה-אדום שהיה על הסנקים הסורים, למרות שזה היה אחוז לייל ירח היה

ירי:

די אפקטיבי. כך אמרו לנו.

יכול להיות, - אני כבר לא זוכר אם היה ירח מלא כל הלילה או שהוא שקע באיזון שהיא שעה.

ד. שומרון:

היה ירח מלא, זה היה אמצע החודש.

ירי:

לא, אני עכשיו זוכר. הירח שקע, איפה שהוא בשעות הבוקר האחרונות היה חושך מוחלט. יכול להיות שאלה

ד. שומרון:

השעות שמישהו דיבר עליהן. כי אולי בשעות האלה הם חקפו, אני כבר לא יודע,

אולי באמת אלה היו השעות.

מ.י.

ועדת החקירה - 17.2.74

ישיבה צ"ב - בבוקר

הערד: אל"מ דן שומרוןהיו"ר אגרנט:

לנו לא היה ס.ל.ס.?

ד. שומרון:

לנו לא היה. זאת אומרת עקרונית כצבא - יש, בכמויות

בודדות. לא היה את זה בצורה מוסדית, נגיד, לכל

יחידה בחקן מטריים. ולכן צצצצצצ כל הזמן בעצם נלחמנו במארבים. זה היה

אופי המלחמה. היות וגם היינו חייבים לשמור על המעוזים, גהרשת הזאת של

המעוזים, הרשת הגזרתית - אי אפשר היה להשתיל מלה בפנים. המעוזים צעקו

לעזרה כל הזמן. התוצאה היתה שהיה צריך לרוץ אליהם כל הזמן, ולהיכנס למעוז,

ולסוללות על ידו. וכל תנועה אל המעוז וחזרה להפש גשר או ציוד עליה - זה

דרך מארבים. וכך בדיוק נגמרנו במשך הלילה הראשון.

בשביל זה אני אומר שהבעיה היתה לא כל כך החמוטטות

הקו. היתה שחיקת הקו. הקו נגמר לאט לאט, ^{הוא אז} לא התמוטט. אנחנו עד למחרת בשעה

11.00 בבוקר היינו על קו המים, בגזרה הדרומית. אבל אז כבר התחילו לעבור

טנקים ודוכרות, בכל המקומות. עם 23 טנקים - זה לא הרמטי על כל הגזרה הזאת.

בשלב הזה אמרתי לאלברט עוד פעם, התקשרתי אליו ואמרתי

לו: עכשיו סופית, זה מה שיש לנו, או שאני אתחבר למעוזים ואשאר אתם עד הסוף

המר, או שאני אבלום בהגנה נפידת כניסת כוחות מצריים לסיני. על זה צריך להחלי

עכשיו. הוא אמר לי: עזוב את המעוזים. זה אחד הרגעים הכי נוראים שהיו.

אינני יודע אם זה קשור לפה, אבל אנחנו באותו יום עוד עשינו נסיון לחלץ את

מעוז "ליסוף", בסביבות השעה 1, אני מעריך, 12 - 1, התקשרו מ"ליסוף" ואמרו:

המצרים יושבים אצלנו בתוך המוצב, על הבונקרים; באו שני חיילים שלנו,

כשבויים, שתפסו אותם במקום אחר, והם דורשים להיכנע. אני התקשרתי למפקדת

האוגדה, הצלחתי להשיג את פינקו, לא את אלברט. אמרתי לו: מעוז זה וזה לא

מ.י.

ועדת החקירה - 17.2.74

ישיבה צ"ב - בבוקר

הער: אל"מ דן שומרון

תורם לי כלום, אני מבקש אישור שייכנע. אמרו לי: שישלחמו עד החייל האחרון, לא להיכנע. אמרתי לו: את התשובה הזאת אני רוצה לשמוע ממפקד האוגדה, הוא לא היה. ואמרו לי בשמו שהוא מאשר את זה.

לסקוב: זה היה ביום ראשון? באיזו שעה?

ד. שומרון: ביום ראשון, בסביבות שעה 1. אמרו שבשמו זאת התשובה.

הסברתי שהמעוזים לא תורמים שום דבר, אני לא רואה

מתי אצליח להתחבר אליהם, אני מקוה שאני מצליח לבלום את הצבא המצרי. בינתיים כבר היו שם כוחות גדולים. דיברתי אתם ואמרתי להם שאנחנו עושים נסיון להלץ אותם.

הנסיון היה כזה: אנחנו כבר דיללנו גם את הארטילריה

אחורה, זאת שהיחה בקו הקדמי, כבר הגיעו גם סנקים שלהם עד לארטילריה שלנו.

וגוד אחד - לא גוד, הוא היה אז אני מניח בסביבות 10 סנקים - נתתי לו

הוראה להתחיל להתקדם לכיוון המוצב, לכיוון המעוז, כאשר הארטילריה תתקדם

בעקבותיו וחפרוס במקום שיהיה לה טווח למוצב. בינתיים אמרתי להם: אחם פשוט

חגיוז שאחם מוכנים להיכנע, אבל אחם צריכים להתפלל, גולדה צריכה לתת לזה

אישור, אז דיין צריך לתת לזה אישור. כל מיני דברים. תמשכו אותם קצת עד

שנתקרב, אמרתי להם: ברגע שנתקרב - הארטילריה תפרוס עליהם לה טווח, היא

תפגיו את המוצב עצמו, כדי שהם יברחו, ויברחו מהמוצב עצמו. הסנקים יתקרבו

עד למרחק של כ-1,500 מטר. אינני רוצה להתקרב יותר, כי עם אש מהסוללות ידליקו

את כל הסנקים. ובאש יירו לאגפים ויגרשו את האנשים שרואים, את המצרים

שבסביבה. כשאחתי תגיד לי "מוכן" בקשר - אני אגיד לך: "צא". תפוצץ את

מכשירי הקשר או את מה שיש, תכין קודם, תפתחו את הדלת, תרוצו אל הסנקים.

זה התנהל כך; הסנקים הגיעו. אמרתי לו: מכשיר קשר

מ.י.

ועדת החקירה - 17.2.74

ישיבה צ"ב - בבוקר

יש לך, מכשיר קטן, זה מ"ק 25? הוא אמר לי: כבר נפגע בהפגזות קורסוח, ואין לי. כי רצייתי שכשהוא ייצא שיהיה קשר אתו. לא היה.

אגב, האנשים האלה ישנם היום.

והוא אמר: מוכן, כן מוכן, לא מוכן, אני לא יודע, היו שם קצת פקפוקים, אני לא יודע מה, בקיצור אמר: עכשיו מוכן. אמרתי לו: אני אביד לך "אחרון נורה(?)", תספור את האמצע ה-45 שניות, תשמע את הפיצוץ האחרון - רוץ החוצה." וכך היה. אחרון נורה, הטנקים ראו אותם יוצאים החוצה. השטח לא כל כך ישר, ואחרי כמה מאות מטרים נעלמו להם בשטח מת. הם חיכו שיפלו חזרה. לא עלו.

כסובן הטנקים בינתיים הוחקפו על-ידי טנקים מצריים מכיוון צפון, ועם ארטילריה רצינית. הטנקים המשיכו להתקדם, לחפש אותם, במשך שלושת-רבעי שעה בערך. נמשכו העצירה הזאת על-ידי המפוז וחילפוש, והם לא נמצאו.

וקשר לא היה. נחתי הוראה לטנקים, נפגעו כבר גם

טנקים, אמרתי: התזרו חזרה.

אני יודע מהם היום שבשטח המת הזה היו מספר מצרים ששכבו. הם עברו על ידם, השכיבו אותם על ידם, ישבו בשקט, והם שכבו על ידם בלי לזוז.

מי זה הם?

ידין:

כוחותינו, שישבו על יד המצרים והם לא נמצאו, אבל הם לקחו אותם כשבי, והחזירו אותם.

ד. שומרון:

אז הם נחפסו על-ידי המצרים? בשטח המת?

היו"ר אגרנט:

כן. בשטח המת.

ד. שומרון:

5243

מ.י.

ועדת החקירה - 17.2.74

ישיבה צ"ב - בבוקר

הער: אל"מ דן שומרון

כשאתה היית בענף מבצעים, היה ויכוח אז על הקונצפציה

ירי:

של המעוזים והטנקים?

כן. היה ויכוח מר, הייתי אומר.

ד. שומרון:

ויכוח מר. מה היתה העמדה שלך אז, אם אתה זוכר?

ירי:

היום קל לי להגיד, אבל זה גם בטח שם זה בכתובים.

ד. שומרון:

אני אפילו הסתכסכתי פעם עם רב-אלוף בר-לב על הנושא

הזה. האירוניה היתה - אני חשבת על זה תוך כדי הלחימה - שהנה אני גומר

את החטיבה על הקונצפציה שעליה התווכחתי שהיא לא מחאימה. זה מה שהיה בפועל.

אחרי כן - א.כ.

עדוהו של אלוף מישנה דן שומרון

הייתה נגד הקונצפציה של המעוזים?

הדין:

מאוד נגד. אפילו לתקופת מלחמת-ההתשה היא לא הייתה מתאימה. ובוודאי - שלא למלחמה.

דן שומרון:

כלומר, אתה היית אז בדעה של האלופים של ושרון?

הדין:

~~אני אומר: אפילו לא למלחמה. אפילו לא למצב של מלחמה~~

דן שומרון:

החשש. גם אז היא לא הייתה מתאימה. אבל בטח שלמלחמה

היא לא הייתה מתאימה. יש פה סתירה פנימית בין ריכוז כוחות לבלימת מיתקפה ובין פזור של כולם לכל אורך המעוזים וחנועה לרותב החזית.

האם אתה חושב שהסוללה שהקמנו לאורך הצד שלנו, שהוא

הדין:

היה לרועץ לנו או לא?

אני לא חושב כך.

דן שומרון:

כפי שמענו על השקפה כזו, שזה נתן להם מחסה להי"ר ושזה

הדין:

היה נגד הטנקים שלנו, מבלי שיתן לטנקים שלנו מחסה.

הטנקים שלנו לא יכלו לפעול.

דן שומרון:

ונגד חי"ר?

הדין:

לא. המעוזים שלנו היו במקומות כאלה בין האחד לשני

דן שומרון:

שכשום אופן לא היו מסוגלים לעצור עליהם, אלא אפילו

להחריע עליה. והמצרים לא עברו על-ידם, אלא עברו ב י נ י ה ם .

סליחה! אני מדבר לא על המעוזים. אני מדבר על הסול

הדין:

הסוללה הזאת היא, לפי דעתי, מכשול טוב נגד טנקים.

דן שומרון:

עדותו של אלוף מישנה דן שומרון

ידין:

ולא הייתה לרועץ לנוד?

דן שומרון:

לא הייתה לרועץ, כי אם מכשול טוב. אני אומר עוד הפעם,

כי הבעיה פה היא לא של ההי"ר. כל זמן שרק חי"ר עבר

אח החעלה - מזה אי אפשר היה לפתח התקפה. הבעיה היא לא לחת אפשרות לרק"ס לצלוח,

שהם יכולים אחר כך לרוץ קדימה.

ידין:

אז איך אתה תארח לעצמך בויכוח עם בר-לב את העניין? לא

יהיו מעוזים, תהיה סוללה. אז, בעצם, מה מפריע למצרי

בלילה, כאשר אין שום דבר על הקו, לצלוח?

דן שומרון:

אני אביד לך. קודם כל, מה מפריע - זה כאילו משתמע

שהמבצעים מפריעים. אבל זה לא נכון.

ידין:

טוב, בסדר. אבל מה אתה חשבת?

דן שומרון:

אני חשבתי, שהבעיה היא שם בתצפית, רק בשכיל לאא לאחר

אאאאאאאאאאאאאאאא

דלהגיד איפוא יש מאמץ או איפוא הולכים לבנות גשר. נ

מה שפוסה כל המעוז הזה - יכול לעשות בעצם סגק אחד עם מבטיר אחד עם תצפית אורכת.

טורח מאיזה מקום על מגדל בכוח. לא צריך את המעוזים האלה. אם כל המטרה שלהם הי

לא להילחם - אז הם לא עוזרים, אלא רק מהוים מיטריד בשעת המלחמה. אם אני רוצה

תצפית - אני יכול להשיג אותה בדרך הכי זולה, חדישה, לא במקום קבוע.

לסקוב:

אני חושב, כי 34774 אפשר היה לנצל אצלו כל זה.

דן שומרון:

כל כלי. כל כלי משוריץ אפשר היה לנצל לשם כך. "סטלי

כל דבר כזה.

לסקוב:

זה היה טוב לעניין?

~~עדותו של אלוף מישנה דן שומרון~~

עדותו של אלוף מישנה דן שומרון

דן שומרון (תשובה): לא צריך בכלל מחצבים, היות ויש לנו בדיוק המקרה באות הארמיה השלישית, הרי בעצם כל הימים הראשונים הגענו מ שני ואני גם הבעתי למיפקדה שלהם.

ידין: מצד שני, מ מ ע ר ב לתעלה?

דן שומרון: כן. כשהם היו מכוחרים, את החצפיות ערכנו מטוקים שלו

ידין: בחטיבה הייתה אז גבולות של ברן?

דן שומרון: של ~~ההגנה~~ קלמן, וראיתי את הפעולות שלהם, ראיתי

אין הם עוברים בין המעוזים. ומהפלוגה, בכלל, כוח שלו או רכיעי חלק למעוז הזה. הם תופשים חסימות בגד הטוקים ~~שלא תמצא~~ שראו אותם ועשו תרגיל, אנחנו ערכנו שנים תרגילים של חסימות למעוזים על צירים, איזה עמדות תופי הטוקים. אני ראיתי במירשם שלהם את העמדות של הטוקים שלנו כשהן מסומנות, ראיתי החץ, איפוא הטנק שלנו או שדרת טנקים שלנו, ושם כל זה מצוייר.

ידין: טוב, אולי עוד שאלה. אני מבין את הקונצפציה שלך: שהתנגדת לקונצפציה. בדיעבד, אני שואל: האם הכוח ה ערוך ב"שובך יוניס" בזמן, לא לקראת 5. גניח ביום שבת בבוקר, לפי התכנית של "שובך יוניס", הוא יכול היה למנועה צליחה או לא?

דן שומרון: יש סיכוי, שאם אנחנו עומדים בעמדות, והם עולים מהחץ ותופסים את מכה-האש הראשונה - יחכן שהיו נשברים כבר בשלב הזה. אבל להגיד שזה בטוח - אינני יכול.

ידין: שמע, אני רוצה להגיד ככה: אלוף שרון היה נגד הקונצפציה, והוא למעשה היה אלוף פיקוד הדרום בזמן שהתכנית של המעוזים אושרה. עכשיו, כשהוא פיתח תכנית כזאת, כפי שפיתח, למרות שהיא בניגוד לקונצפציה, ונניח שזאת הייתה תכנית שהוא העריך, שכוחונים האלה -

עדותו של אלוף מיזנה דן שומרון

דן שומרון: אז הוא צירף לזה עוד דבר. החכנית שלו היחה - לפחות -

באותה תקופה כשקיבל את פיקוד הדרום.

היו"ר: מי, שרון?

דן שומרון: כן.

היו"ר: מתי?

דן שומרון: כשהוא קיבל את פיקוד הדרום. דיברנו על זה פעם. הוא

דיבר על המיטרד.

היו"ר: מתי? עכשיו, במלחמה?

דן שומרון: לא! לפני זה. כשקיבל את פיקוד הדרום.

היו"ר: היחה שיחה? הוא דיבר על הרטסכל בענין זה?

דן שומרון: לא אני אומר את לפי מה שהוא אמר לי על השיחה. אני

אומר "אני"א. זאת לא עדות משפטית. זה מה שהוא אמר

על השיחה. כששואלים פה על הקונצפציה של אריק, אני רוצה פשוט לספר שהוא אמר כי

המעוזים יפוננו וכי הם גומרים את תפקידם ברגע שנתנו החרעה כלשהו. היחה והוא לא

רצה להתזיק אותם וגם לא ראה צורך להתזיק אותם; אבל אם ישנם, הרי הם גומרים את

תפקידם ברגע שנתנו החרעה. לצורך זה היה להם רוב בפנים: נגמ"שים וכלים. היה

לכולם רכב כדי להסתלק.

היה לו אמנם איזה דיון עם הרמטכל על כך באיזה שלב ומ

עוזבים. כנראה, שהנושא הזה סוכם, מי מתי שזה יהיה בהתאם להתפתחות, הכי הוא יב

אם הרשות או משאו כזה. אבל אריק לא ראה את המעוזים אישיה כדבר הכרחי.

בזמן המלחמה

היו"ר: מה היחה הקונצפציה שלו שתיכף/צריך לפנות אותם? אבל

לא התבטא בשום ~~האמצע~~ חכנית מלחמה.

עדותו של אלוף מישנה דן שומרון

דן שומרון: בפקודה כתובה?

ידין: למשל, במיסמכים בינואר - בהם לא מדובר על זה.

לגדוי: כנראה, שהוא לא עמד על זה, אלא קיבל את הדין.

דן שומרון: אני גם יודע שאנסו אותו בקשר לנשוא המעוזים. אז יכול

להיות שבפקודה הוא לא רצה לסכם. כנראה. יכול להיות,

שההיה בכניסת "תורה שבעל-פה" זכי על זה יוחלט ברגע שיהיה צורך בזה, כאשר תהיו

דרישה.

אני מודה לך מאוד על העדות, ואני רוצה להביע את

הפנייה:

הערכתנו לצורה אשר בה אתה להמת עם החטיבה, כפי שקראנו

על כך בתפאור שקיבלנו אותו כמפורט.

דן שומרון: אני רוצה להגיד לכם שהמלחמה היא לא של אנשי הצוותים.

זה החכר'ה, המפקדים - זה חלק קטן.

יש לי אולי שאלה אליכם. אני מחר צריך להיות באיזו

חקירה אצל אלוף מישנה (לא ברור השם. א.כ.).

לסקוב: יש לו שאלות תורחיות רק.

דן שומרון: קשה לי העניין הזה עם החקירות.

ידין: תוכל להגיד לו בשמנו שכל כל הבעיות, אם הוא ישאל או

שאנחנו שאלנו על זה כבר עניית, ואז הוא לא ילחץ עליך

הוא יתעניין יותר בעניין של מרגמות ופריסות ושיטות של לחימה ועוד דברים מסוג זה

דן שומרון: שלום לכם וחורה!

חברי הועדה: שלום!